

Landstingsmænd, at nu var Højres Flertal overmaade ringe. Det er interessant at følge, efter hvilken Skala det er gaaet. Partistillingen i Landstinget har efter de sidste 24 Aars Valg set saaledes ud. I 1886: 50 Højre og 16 Venstre. I 1890: 48 Højre, 16 Venstre og 2 Socialdemokrater. I 1894: 46 Højre, 18 Venstre og 2 Socialdemokrater. I 1898: 42 Højre, 22 Venstre og 2 Socialdemokrater. I 1902: 30 Højre, 10 Frikonservative, 25 Venstre og 1 Socialdemokrat. I 1906: 29 Højre, 10 Frikonservative, 22 Venstre, 1 Radikal og 4 Socialdemokrater. Og i 1910 før Valget var der 27 Højremænd, 8 Frikonservative, 24 moderate Venstremænd, 2 radikale Venstremænd, foruden Madsen-Mygdal, og 4 Socialdemokrater. Der var nu altsaa ikke mere end 35 Højremænd og Frikonservative tilbage i Landstinget, det vil sige, at hvis det moderate Venstre eller hele Regeringspartiet denne Gang, ligesom altid tidligere, var gaaet til Valg sammen med det øvrige Venstre og Socialdemokraterne, havde vi i Næstved, i Odense og i Nykøbing F. erobret de 3 Mandater, som vilde have forrykket Forholdet saaledes, at Højre og de Frikonservative samlede dog havde været i Mindretal i Landstinget. Hvad det betyder, behøver jeg ikke at forklare det ærede Medlem fra Bræstrup, for det kan den lokale Presse ikke holde skjult for ham.

Men det er med god og bevidst Villie, at alt dette, som jeg har meddelt, er sket. Et af Regeringens ivrigste Blade er jo „Agrardagbladet“, det tilhører Regeringspressen, og det skrev om Valget: „Og det eneste betydningsfulde er selvfølgelig, at Højre beholder Flertallet i selve Landstinget“. „De første 4 Aar er Højre nu sikkert paa Landstingets Flertal, hvis der ikke sker et altfor stort Mandefald blandt de kongevalgte Medlemmer“. „Udenom Højre kommer Venstre ikke“. Fremdeles forklarer Bladet, at det er „urigtigt, naar det fra radikal Side siges, at Venstre kunde have taget Flertallet i Landstinget“, nej, det ville de slet ikke erkende, uagtet det er aldeles øjensynligt: „Sandheden er, at vi kunde maaske have faaet et Landstingsvenstre, som ganske var blevet afhængigt af de Radikales og navnlig af Socialisternes Naade, men var det saadant noget, Venstre skulde attraa? Vi mene Nej! I Fremtidens Politik er det Venstre og Højre, som maa samarbejde for at holde Socialisterne Stangen“.

Nu er Forholdet, at selv om det var blevet det radikale Venstre og Socialdemokraterne, der havde faaet alle de 3 Man-

dater, her var Tale om, var det dog ikke blevet mere end eet flere, end de fik. Vi tog et Mandat i Næstved og et i Odense, saa Følgerne kunde ikke være blevne saa grumme, at vi helt kunne have behersket de Herrer fra mere moderat Side oppe i Landstinget. At saadant noget skulde ske, har man naturligvis foregøglet Vælgerne. Men Sandheden er, at man vilde samarbejde med Højre, og at man vilde skabe et Højreflertal i Landstinget, og det er Synd og Skam, at den jydsk Presse er saadan, at saa politisk oplyste Mænd som det ærede Medlem fra Bræstrup holdes i fuldkommen Uvidenhed om dette, saa at han maa staa op her i Folketinget og paadrage sig den Blamage, som det er at sige til hele Folketinget: Jeg ved ikke af, at der har været Alliance mellem Højre og det Parti, jeg tilhører, i disse 3 Valgkredse, uagtet Alliancen er aabenlys med store politiske Artikler i Partiets ledende Organer og med mægtige Annoncer over flere Spalter.

Det er da ogsaa blevet saadan, at derovre i Jylland er nogle, som ere blevne klare paa disse Forhold og tage Afstand derfra. Regeringsbladet „Randers Venstreblad“ — det er jo ogsaa et Venstreblad, der, selv om det staaar paa en anden Fløj end „Agrardagbladet“, dog holder sammen med Regeringen endnu — skriver: „Saa kom Landstingsvalgene, hvor Venstre flere Steder paa Øerne lavede Alliance med Højre uden at opnaa andet derved end sætte Kandidater over Styr og sætte sig selv i et alt andet end flatterende Lys. Vi have i Forvejen taget Afstand fra den Politik, der her blev ført, og skulle ikke nu komme videre ind paa den.“

Det var urimeligt at vente, at Venstre skulde klare sig ved disse Valg uden at sætte Mandater over Styr, men det var ikke urimeligt at forlange, at Venstre holdt sin Sti ren“.

Nej, det var ikke urimeligt at forlange, at Venstre holdt sin Sti ren. Men Forholdet er endda ogsaa det, at Regeringspartiet efter al Sandsynlighed kunde have undgaaet noget som helst Mandefald, hvis de vare gaaede til Valg sammen med os andre, idet vi saa kunde have taget Mandaterne fra Højre i Stedet for, at det Berntsen'ske Venstre nu tvang os til at tage dem fra det. Stor Misbilligelse har ogsaa denne Alliance fundet andre Steder. Over i Jylland har der hist og her været Bestræbelser for at gaa i en noget anden Retning end Alliancens. I Ribe f. Eks. bestræbte man sig fra det tidligere Reformpartis Side for at gaa til Valg sammen med